

Sygn. akt II K 568/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 22 stycznia 2014 roku

Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej II Wydział Karny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Danuta Kwiatkowska

Protokolant: starszy sekretarz sądowy Monika Kajjas

w obecności Prokuratora ---

po rozpoznaniu dnia 22.01.2014 roku

sprawy **H. Z.**, syna M. i J. z d. H., ur. (...) w R.

oskarżonego o to, że:

w dniu 10 lipca 2013 roku o godz. 19.45 na drodze publicznej w miejscowości Z. ul. (...). M., rejon O., kierował rowerem będąc się w stanie nietrzeźwości z wynikiem I- 0,71 mg/l, II - 0,75 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, pomimo zakazu prowadzenia pojazdów niemechanicznych typu rower obowiązującego od dnia 23.10.2012 roku do dnia 23.10.2014 roku wydanego przez Sąd Rejonowy w Ostrowi Mazowieckiej sygn. akt II K 526/12,

tj. o czyn z art. 178a § 2 kk i art. 244 kk w zw. z art. 11§2kk

orzeka:

1. oskarżonego **H. Z.** uznaje za winnego tego, że w dniu 10 lipca 2013 roku o godz. 19.45 na drodze publicznej w miejscowości Z. ul. (...). M., rejon O., kierował rowerem będąc się w stanie nietrzeźwości z wynikiem I- 0,71 mg/l, II - 0,75 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czym wyczerpał znamiona wykroczenia z art. 87§1a kw i za to na podstawie tego przepisu wymierza mu karę 10 (dziesięciu) dni aresztu;
2. oskarżonego **H. Z.** uznaje za winnego tego, że w dniu 10 lipca 2013 roku o godz. 19.45 na drodze publicznej w miejscowości Z. ul. (...). M., rejon O., kierował rowerem, przez co nie zastosował się do obowiązującego go w okresie od dnia 23.10.2012 roku do dnia 23.10.2014 roku zakazu prowadzenia rowerów orzeczonego wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 15.10.2012 roku sygn. akt II K 526/12, tj. występku z art. 244 kk i za to na podstawie art. 244 kk skazuje go i wymierza mu karę 1 (jednego) miesiąca pozbawienia wolności;
3. na podstawie art. 10§1 i § 3 kw stwierdza, że kara aresztu orzeczona w punkcie pierwszym za wykroczenie nie podlega wykonaniu;
4. zwalnia oskarżonego w całości od zapłaty na rzecz Skarbu Państwa kosztów sądowych.

Sygn. akt II K 568/13

UZASADNIENIE

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 15 października 2012 roku sygnatura akt II K 526/12 (prawomocnym z dniem 23 października 2012 roku) H. Z. został skazany za czyn z art. 178a§2 kk na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności. Równocześnie orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów w ruchu lądowym na okres 2 lat. Środek ten obowiązuje oskarżonego w okresie od 23.10.2012 roku do 23.10.2014 roku.

Wcześniej oskarżony był również karany za czyn z art. 244 kk.

Dowód:

- karta karna k. 22-23
- odpis wyroku k. 24, 25
- informacja z ewidencji k. 6

W dniu 10 lipca 2013 roku oskarżony zlekceważył obowiązujący go zakaz, trwający okres próby oraz zasady bezpieczeństwa w ruchu drogowym. Najpierw oskarżony spożywał alkohol, przez co wprowadził się w stan nietrzeźwości. Następnie z pełną świadomością wsiadł na rower i najpierw jechał nim polną drogą, a następnie wjechał nim na ulicę (...) w miejscowości Z.. O godzinie 19.45 oskarżony został zatrzymany do kontroli drogowej i poddany badaniu na urządzeniu alkometru. Badanie wykazało, że zawartość alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu wynosi 0,71 mg/l o godz. 19.56 i 0,75 mg/l o godzinie 20.02.

Dowód:

- częściowo wyjaśnienia oskarżonego k. 52-53, 16-17
- zeznania świadków: P. P. k. 53,7 i L. J. k. 53,9
- protokół użycia alkometru k. 2
- świadectwo wzorcowania k. 3

Oskarżony H. Z. nie przyznał się do winy i wyjaśnił, że pracował w polu, pił alkohol, a rower chciał po prostu przestawić. Nie jechał nim ulicą (...), tylko prowadził drogą polną.

Stan nietrzeźwości oskarżonego został wykazany nie budzącym wątpliwości dwukrotnie wykonanym badaniem na urządzeniach pomiarowych. Oskarżony nie kwestionował prawidłowości przeprowadzonych badań, przyznał, że spożywał alkohol w postaci wina, opisał okoliczności badania.

Poza jednym faktem dotyczącym spożywania alkoholu przez oskarżonego wyjaśnienia oskarżonego są niewiarygodne, stanowią po prostu przyjętą linię obrony zmierzającą do uniknięcia odpowiedzialności karnej. Wyjaśnienia oskarżonego nie znajdują potwierdzenia w dowodach zgromadzonych w sprawie.

Okoliczności związane z zatrzymaniem i kontrolą oskarżonego opisali dwaj funkcjonariusze Policji – P. P. i L. J.. Funkcjonariusze policji są osobami zupełnie obcymi dla stron, niezależnymi od stron i niezainteresowanymi konkretnym rozstrzygnięciem sprawy. A na pewno już nie zeznawali dlatego, że „się uwzięli na oskarżonego”. Ponadto wskazani świadkowie w dniu zatrzymania oskarżonego nie byli odurzeni alkoholem, a przez to ich procesy postrzegania i zapamiętywania nie były zakłócone. Zeznania świadków są spójne, konsekwentne, a ich treść układa się w logiczną całość. Z powyższych względów Sąd dał wiarę tym zeznaniom.

Pozostały zebrany w sprawie materiał dowodowy to dokumenty, sporządzone czytelnie i prawidłowo, przez kompetentne osoby, w sposób rzetelny i nie budzący zastrzeżeń uczestników postępowania, dlatego też Sąd uznał ich pełną moc dowodową.

Sąd zważył, co następuje:

Od dnia 09 listopada 2013 roku czyn polegający na prowadzeniu roweru na drodze publicznej zgodnie z art. **87§1a** kodeksu wykroczeń stanowi wykroczenie. Zgodnie z art. 87 § 1a kw podlega karze aresztu albo grzywny nie niższej niż 50 złotych ten, kto znajdując się w stanie nietrzeźwości lub pod wpływem podobnie działającego środka, prowadzi na drodze publicznej, w strefie zamieszkania lub w strefie ruchu inny pojazd niż określony w § 1.

Oskarżony jechał rowerem po drodze publicznej. Jest faktem, że przejechał niewielki kawałek, ale tylko dlatego, że został szybko zauważony i zatrzymany przez policję.

Oskarżony znajdował się w stanie nietrzeźwości, gdyż zawartość alkoholu w wydychanym powietrzu przekraczała 0,25 mg/l. Zgodnie z art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości w rozumieniu tego kodeksu zachodzi, gdy:

- 1) zawartość alkoholu we krwi przekracza 0,5 promila albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość lub
- 2) zawartość alkoholu w 1 dm³ wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość.

Zachowanie oskarżonego wyczerpało więc jednoznacznie znamiona wykroczenia z art. 87§1a kw.

Jednocześnie oskarżony swoim zachowaniem wyczerpał znamiona przestępstwa z art. 244 kk. Zgodnie z art. 244 kk kto nie stosuje się do orzeczonego przez sąd zakazu zajmowania stanowiska, wykonywania zawodu, prowadzenia działalności, **prowadzenia pojazdów**, wstępu do ośrodków gier i uczestnictwa w grach hazardowych, wstępu na imprezę masową, obowiązku powstrzymania się od przebywania w określonych środowiskach lub miejscach, nakazu opuszczenia lokalu zajmowanego wspólnie z pokrzywdzonym, zakazu kontaktowania się z określonymi osobami, zakazu zbliżania się do określonych osób lub zakazu opuszczania określonego miejsca pobytu bez zgody sądu albo nie wykonuje zarządzenia sądu o ogłoszeniu orzeczenia w sposób w nim przewidziany, podlega karze pozbawienia wolności do lat 3.

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Ostrowi Mazowieckiej z dnia 15 października 2012 roku sygnatura akt II K 526/12 (prawomocnym z dniem 23 października 2012 roku) H. Z. został skazany za czyn z art. 178a§2 kk na karę 5 miesięcy ograniczenia wolności. Równocześnie orzeczono wobec niego środek karny w postaci zakazu prowadzenia rowerów w ruchu lądowym na okres 2 lat. Środek ten obowiązuje oskarżonego w okresie od 23.10.2012 roku do 23.10.2014 roku.

Od dnia 09 listopada 2013 roku nastąpiła zmiana stanu prawnego i czyn objęty wyżej opisanym wyrokiem skazującym zgodnie z art. 87§1a kodeksu wykroczeń stanowi wykroczenie. Jednakże środki karne orzeczone wyrokiem wykonywane są bez jakichkolwiek zmian i obowiązują oskarżonego. Art. 50 ust. 2 ustawy z dnia 27.09.2013 roku o zmianie ustawy – Kodeks postępowania karnego oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. z 2013 roku poz. 1247) stanowi, że jeżeli według niniejszej ustawy czyn objęty prawomocnym wyrokiem skazującym za przestępstwo stanowi wykroczenie, orzeczone środki karne podlegają wykonaniu na podstawie przepisów dotychczasowych.

Jadąc rowerem w okresie obowiązywania zakazu prowadzenia rowerów oskarżony wyczerpał więc znamiona przestępstwa z art. 244 kk.

Oskarżony dopuścił się i przestępstwa i wykroczenia z winy umyślnej. Wiedział, że spożywa alkohol, że był karany za analogiczny czyn, że obowiązuje go zakaz, że jest w okresie próby. Pomimo tego z pełną świadomością zlekceważył zarówno wyrok Sądu jak i wszelkie zasady bezpieczeństwa. Oskarżony nie zastanowił się nawet nad możliwymi konsekwencjami swojego zachowania i nad zagrożeniem, jakie stwarzał dla innych uczestników ruchu drogowego.

Biorąc pod uwagę rodzaj naruszonego dobra prawnego, sposób i okoliczności popełnienia przestępstwa, zamiar i motywację sprawcy, świadome zlekceważenie obowiązującego środka karnego, należało uznać, że czyn oskarżonego

charakteryzuje się dość znacznym stopniem społecznej szkodliwości. Sąd nie dopatrywał się występowania okoliczności łagodzących.

Biorąc pod uwagę wszystkie powyższe okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu za przestępstwo z art. 244 kk karę 1 miesiąca pozbawienia wolności, a za wykroczenie z art. 87§1a kw karę 10 dni aresztu.

W ocenie Sądu wymierzone kary spełnią wobec sprawcy cel wychowawczy i przyczynią się do zminimalizowania zachowań godzących w bezpieczeństwo ruchu drogowego, a ponadto wpłyną na oskarżonego dyscyplinująco i skutecznie zniechęcą go do ponownego popełnienia przestępstwa. Sąd uznał, że jedynie izolacyjny charakter kar przyczyni się do osiągnięcia pożądaných celów represji, a jednocześnie w sposób stanowczy zaakcentuje kryminogenność zachowania oskarżonego. Sąd m. in. przez wzgląd na uprzednią karalność nie skorzystał z instytucji warunkowego zawieszenia kary. Motywem takiego rozstrzygnięcia był brak efektywności orzekanych wcześniej kary z warunkowym zawieszeniem wykonania, co uzasadnia zaostrzenie represji. Wcześniejsze kary nie powstrzymały oskarżonego przed popełnieniem kolejnego przestępstwa umyślnego. W tej sytuacji nie sposób postawić sprawcy pozytywnej prognozy kryminologicznej, że pomimo nie wykonania kary nie popełni on ponownie przestępstwa. Poprzednia kara nie ugruntowała w świadomości sprawcy naganności jego zachowania. Zatem w ocenie Sądu jedynie bezwzględne pozbawienie wolności przyczyni do odpowiedniego ukształtowania postawy sprawcy.

Art. 10 § 1 kw stanowi, że jeżeli czyn będący wykroczeniem wyczerpuje zarazem znamiona przestępstwa, orzeka się za przestępstwo i za wykroczenie, z tym że jeżeli orzeczono za przestępstwo i za wykroczenie karę lub środek karny tego samego rodzaju, wykonuje się surowszą karę lub środek karny. W razie uprzedniego wykonania łagodniejszej kary lub środka karnego zalicza się je na poczet surowszych. Zgodnie z § 3 powołanego artykułu karę aresztu orzeczoną za wykroczenie uważa się za karę tego samego rodzaju co kara pozbawienia wolności orzeczona za przestępstwo.

Mając powyższe na uwadze Sąd orzekł jak w punkcie 3 wyroku.

O kosztach Sąd orzekł w oparciu o art. 624 kpk. Oskarżony na stałe nigdzie nie pracuje, nie posiada stałych dochodów, utrzymuje się z prac dorywczych. Okoliczności te jednoznacznie wskazują, że wymieniony kosztów nie uiści, a ich ściągnięcie w drodze egzekucji będzie niemożliwe.